

Procedury interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka

Wszyscy pracownicy ośrodka działają na rzecz ochrony dzieci przed krzywdzeniem. W swojej pracy kierują się przepisami prawa i wewnętrznymi procedurami. Każda informacja dotycząca podejrzenia krzywdzenia dziecka traktowana jest z należytą wnikliwością i wyjaśniana.

I. Procedura interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez pracownika

1. Każda osoba, która uzyskała informację lub ma podejrzenie o krzywdzenia dziecka przez pracownika ośrodka, zgłasza w/w informację kierownikowi. Ze zgłoszenia zostaje sporządzona notatka służbowa.
2. Kierownik wzywa na rozmowę wyjaśniającą pracownika, którego sprawa dotyczy. Zaleca się, aby w rozmowie uczestniczyła osoba dokonująca zgłoszenia lub posiadająca wiedzę na temat krzywdzenia dziecka. Spotkanie ma na celu omówienie zgłoszonej sytuacji i zasadności podejrzeń oraz wypracowanie sposobu dalszego postępowania w tym konkretnym przypadku.
3. Jeżeli w wyniku przemocy, dziecko doświadczyło uszczerbku na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego zdrowie i życie, pracownik, który powziął o tym informację podejmuje następujące czynności:
  - 1) odseparowuje dziecko od osoby podejrzanej,
  - 2) wzywa karetkę pogotowia i policję, telefonując na numer alarmowy 112,
  - 3) informuje o zdarzeniu kierownika.
4. Kierownik o w/w sytuacji powiadamia rodzica i dyrektora.
5. Kierownik uzupełnia kartę przebiegu interwencji zgodnie z załącznikiem nr 9 do Polityki.
6. W przypadku zasadności podejrzeń co do krzywdzenia dziecka przez pracownika, dyrektor przeprowadza rozmowę wyjaśniającą i podejmuje następujące działania:

- 1) jeżeli dziecko doświadczyło jednokrotnie krzywdzenia w postaci nieuzasadnionego podniesionego głosu lub niestosownego komentarza przeprowadza rozmowę dyscyplinującą, a w przypadku braku poprawy kończy współpracę z pracownikiem;
  - 2) jeżeli dziecko doświadczyło nawet jednokrotnie innej przemocy fizycznej (np. klapsy, popychanie, szturchanie, wyzywanie) lub przemocy psychicznej (np. poniżanie, dyskryminacja, ośmieszanie) oraz każdego innego rodzaju krzywdzenia, kończy współpracę z pracownikiem i zawiadamia na piśmie prokuraturę i policję o możliwości krzywdzenia dziecka.
7. W każdym przypadku, kiedy dziecko wymaga interwencji medycznej zostaje wezwana karetka pogotowia i/lub udzielona pierwsza pomoc przedmedyczna. Obowiązek oceny sytuacji spoczywa na pielęgniarce zatrudnionej w ośrodku, a w przypadku jej braku na kierowniku lub innym pracowniku będącym świadkiem tej sytuacji.
  8. O każdym uzasadnionym podejrzeniu krzywdzenia dziecka kierownik powiadamia opiekuna dziecka i dyrektora.
  9. Pracownicy we współpracy z opiekunem dziecka ustalają plan wsparcia dziecka, którego realizację monitoruje psycholog, a nadzór prowadzi kierownik.
  10. Zgłoszenie o podejrzeniu krzywdzenia dziecka pracownik może również zgłosić bezpośrednio dyrektorowi. W tej sytuacji, czynności, do których zobowiązuje kierownika niniejsza procedura wykonuje dyrektor lub osoba przez niego wyznaczona.

II. Procedura interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka w rodzinie

1. W przypadku zaobserwowania u dziecka symptomów wskazujących na zaniedbanie lub inne rodzaje krzywdzenia pracownik zgłasza ten fakt kierownikowi. Zaobserwowane objawy należy szczegółowo opisać w indywidualnej dokumentacji dziecka .
2. Ze zgłoszenia zostaje sporządzona notatka służbowa.
3. Kierownik umawia się niezwłocznie z opiekunem dziecka na spotkanie, podczas którego informuje rodziców o podejrzeniu krzywdzenia dziecka oraz o ciążyącym na nim obowiązku wszczęcia procedury interwencji. W rozmowie powinien

uczestniczyć psycholog / opiekun z grupy danego dziecka. Zaleca się, żeby w rozmowie uczestniczyła również osoba posiadająca wiedzę na temat krzywdzenia dziecka. W trakcie spotkania zostaje sporządzona Karta przebiegu interwencji.

4. Jeżeli symptomy krzywdzenia wskazują na niezagrażające zdrowiu i życiu dziecka, np. brudne paznokcie, brudna odzież, wówczas opiekun dziecka informowany jest o potrzebach dziecka, w tym higieniczno-pielęgnacyjnych oraz o konsekwencjach zaniedbania czy zaniechania ich zaspokajania. Opiekuna dziecka zobowiązuje się do wzmożenia opieki nad dzieckiem oraz informuje o możliwości uzyskania wsparcia i adresach instytucji do których może zwrócić się o pomoc, np. psychologiczną, materialną, w zakresie usług opiekuńczych itp.
5. W przypadku braku poprawy sytuacji i niechęci opiekuna dziecka do współpracy, dyrektor, na wniosek kierownika, powiadamia na piśmie właściwy ośrodek pomocy społecznej.
6. Jeżeli sytuacja nadal nie ulega poprawie dyrektor składa do Sądu Rejonowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich wniosek o wgląd w sytuację rodziny.
7. Jeżeli dziecko doświadcza jednorazowo innej przemocy fizycznej (np. klapsy, popychanie, szturchanie), przemocy psychicznej (np. poniżanie, dyskryminacja, ośmieszanie) lub innych niepokojących zachowań (tj. krzyk, niestosowne komentarze) należy:
  - 1) zadbać o bezpieczeństwo dziecka;
  - 2) przeprowadzić rozmowę z opiekunem podejrzanym o krzywdzenie dziecka, zgodnie z pkt. 3 i powiadomić o możliwości wsparcia psychologicznego;
  - 3) w trakcie spotkania sporządzona zostaje Karta przebiegu interwencji;
  - 4) w przypadku braku współpracy rodzica/ opiekuna lub powtarzającej się przemocy, dyrektor na wniosek kierownika powiadamia właściwy ośrodek pomocy społecznej i równolegle składa do Sądu Rejonowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich wniosek o wgląd w sytuację rodziny.
8. Jeżeli dziecko jest pokrzywdzone innymi typami przestępstw, dyrektor na wniosek kierownika informuje na piśmie policję i prokuraturę, wysyłając zawiadomienie o podejrzeniu krzywdzenia dziecka.

9. W przypadkach bardziej skomplikowanych (dotyczących podejrzenia wykorzystywania seksualnego oraz znęcania się fizycznego i psychicznego o dużym nasileniu) kierownik lub każdy inny pracownik zawiadamia telefonicznie prokuraturę, policję, ośrodek pomocy społecznej. Pracownicy ośrodka mają obowiązek zapewnić opiekę dziecku do momentu zorganizowania pomocy dziecku przez w/w służby.
10. W przypadku, gdy w wyniku krzywdzenia dziecko doznało uszczerbku na zdrowiu i/lub zdrowie lub życie dziecka jest zagrożone należy wezwać karetkę pogotowia i zawiadomić telefonicznie policję oraz prokuraturę.
11. Kierownik o zaistniałej sytuacji zawiadamia dyrektora.
12. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji instytucji wskazanych w pkt. 9.
13. W przypadku stwierdzenia niezasadności podejrzenia krzywdzenia dziecka osoba upoważniona sporządza notatkę służbową o zakończeniu procedury interwencji z zaleceniem dalszej obserwacji dziecka.

III. Odpowiedzialność za składanie zawiadomień o podejrzeniu krzywdzenia dziecka

Każdorazowo, kiedy mowa o osobach odpowiedzialnych za składanie zawiadomień, obowiązuje poniższa zasada:

1. Wezwanie pogotowia ratunkowego - każdy pracownik.
2. Zawiadomienie prokuratury i policji o możliwości krzywdzenia dziecka - pismo sporządza kierownik, podpisuje i składa dyrektor. W przypadkach nagłych, telefoniczne zawiadomienie do w/w organów może zgłosić każdy pracownik.
3. Wszczęcie procedury „Niebieskiej karty”- wszczyna pracownik socjalny ośrodka albo w razie jego nieobecności psycholog i powiadamiają kierownika i dyrektora. Procedura „Niebieskiej karty” może być uruchomiona w każdej sytuacji podejrzenia krzywdzenia dziecka.
4. Pisemne zawiadomienie Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Lublinie albo Ośrodka Pomocy Społecznej zgodnym z miejscem zamieszkania dziecka - pismo sporządza pracownik socjalny, podpisuje i składa dyrektor.
5. Sporządzenie wniosku do Sądu Rejonowego V Wydział Rodzinny i Nieletnich o wgląd w sytuację rodziny- wniosek sporządza pracownik socjalny, podpisuje i składa dyrektor.

6. Pisemne zawiadomienie do rodziców/opiekunów prawnych lub faktycznych dziecka - pismo sporządza kierownik, podpisuje i składa dyrektor.

Dyrektor
Anna Walczak